

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2435/05
16.03.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Јелене Ивановић и Мирјане Лазин, чланова већа, са саветником Миленом Петровић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби за понављање поступка окончаног пресудом Врховног суда Србије у Београду У. бр. 1410/02 од 10.1.2003. године, који је поднео тужилац АА, у предмету доприноса, у нејавној седници већа одржаној дана 16.3.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је поднео тужбу у управном спору овом суду за понављање поступка истичући као законски разлог за понављање поступка одредбу члана 51. став 1. тачку 4. Закона о управним споровима и позивајући се на решење Адвокатске коморе Београда број 1762-3/03 од 25.7.2003. године, према коме је уписан у Именик адвоката дана 24.7.2003. године, што значи да се пре тог датума није могао бавити адвокатуром. Предлаже да суд тужбу за понављање поступка уважи, дозволи понављање поступка и стави ван снаге наведену пресуду Врховног суда.

Одлучујући о поднетој тужби за понављање поступка у смислу одредбе члана 53. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао да поднету тужбу треба одбацити.

Увидом у списе предмета овог суда У. бр. 1401/02 констатује се да је овај суд пресудом под наведеним бројем од 10.1.2003. године одбио као неосновану тужбу тужиоца АА, изјављену против решења Републичке управе јавних прихода Републике Србије - Центар Београд број 431-134/2002-02 од 5.3.2002. године, којим је поништено решење Републичке управе јавних прихода - Одељења за утврђивање и наплату јавних прихода Раковица број 431-6/2830 од 12.10.2001. године и списи предмета враћени првостепеном органу на поновни поступак, а којим решењем је тужиоцу била утврђена аконтација доприноса за социјално осигурање и накнаде за коришћење комуналних добара од општег интереса на приходе од обављања самосталне делатности за период од 1.6. до 31.8.2001. године у износу од 8.111,01 динара. Приликом доношења пресуде Врховни суд није утврђивао чињенично стање на расправи у смислу одредбе члана 38. став 3. Закона о управним споровима, већ је пресуда донета на основу чињеничног стања утврђеног у управном поступку, па се са разлога изнетих у тужби не може тражити понављање поступка окончаног пресудом у управном спору код овог суда.

Одредбом члана 55. став 1. Закона о управним споровима, прописано је да ће суд одбацити тужбу решењем ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице, или да тужба није благовремена, или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање. Како тужилац није учинио бар вероватним постојање законског основа за понављање судског поступка из члана 51. став 1. тачка 4. на који се позвао у поднетој тужби, Врховни суд Србије је тужбу за понављање поступка одбацио, одлучујући као у диспозитиву решења у смислу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 16.3.2005. године У.бр. 2435/05

Записничар, Председник већа,

Милена Петровић, с.р. судија,

Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

сђ